
Prædiken til 9. S. e. Trinitatis 1930

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til 9. S. e. Trinitatis 1930	4
9. s.e.Trin.	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til 9. S. e. Trinitatis 1930

9. s.e.Trin.

Prædikedag 9. s.e.Trin.

Prædikedato 17. august 1930

Prædiketekst Lukas 12,32-48

Prædiken ID P170830-01

Kilde KMF-nr. 26.14.01

9. S. e. T.

53 - 107 665 531

Vi sang nu: hvad agter jeg paa Slud, paa Storm og Ild og Torden? Kan vi nu ogsaa sige det i disse Dage, da vort gode Korn ligger paa Markerne i al Sluddet og tager stort Forlis: hvad agter jeg paa Slud? Jo, vi agter paa Slud. Vi har gjort et stort Arbejde for at naa Høstens Dag, og Markerne har staaet rige og gyngende og selv gjort sig rede — og saa kommer denne Høstens Dag ikke, men i Stedet for — Regn og Slud og Slud og Regn — det kan vi ikke andet end agte paa. Jamen der staar jo i Salmen, at vi gør det ikke. Er det da X, der farer med Løgn? eller er det os, der ikke er ordentlige Kristne (for det forstaar vi jo, det er den Kristne, disse Ord er lagt i Munden paa) Skulde vi være Kristne i en saadan Grad, om jeg saa maa sige, at vi kunde sige: lad det storme, lad det piske, lad Straaet raadne og Kernerne spire — vi er Guds Børn, vi ved, det er hans gode Førelse med os, og saa er alt jo godt, og vi er lige glade og ligeglade med alle disse ydre Foreteelser? Jeg vil svare: Nej, her har X set for stort paa det. Ved at faa Del i X's Tro, er vi ikke saadan løftet ud af vort Jordeliv, at alt om os er os ligegyldigt — skal heller ikke være det. Den X, der begyndte sin Gerning med at have ondt af to unge Bryllupsfolk, fordi Festglæden vilde glippe for dem og som saa gjorde et Under, han har ikke lært os ophøjet Ringeagt for alle jordiske Ting. Hvad har han da lært os? hvad er Forskellen paa den Kristne i saadanne Ærgrelsens og Modgangens Timer og de, der aldrig har taget ved Lære af Guddommens Søn.

Saa gaar vi da igen ud i Bygerne og ser over vore Kornmarker, hvor det for Resten slet ikke er saa galt endnu, som det kan blive. Og saa spørger vi: hvorfor nu saadan. Og var vi Hedninger, var Svaret: fordi der er ugudelige iblandt jer, som høster om Søndagen o. lign. Skaf dem væk, bring dem som Offer til Guderne, og de vil formildes og forbarme sig. Og var vi moderne ukristne Menn.: Vind og Vejr — Tilfælde! Men som kristne Menn. ved vi: Den Almægtige Gud er Vejrets Herre, det regner ofte hans Ord. I saa mange Aar har Høsten føjet sig og været en Leg; nu har han noget at sige os, at minde os om ved at rykke Alvoren ind mod os, vise os *sin* Magt og vor Intethed. Hvordan har vi takket og ydmyget os i de gode Aar? Kan vi, som vi er, vente idel Medgang? Og saa er det dog i Italien, Jorden skælver og Skypumper gaar forbi. Lad os da takke Gud fordi han taler til os og bede ham om vi maa høre ham nu, at han ikke behøver at tale haardere.